

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 lutego 1958 r.

w sprawie maksymalnej wysokości kredytu bankowego na rok 1958 na budowę domów ze środków własnych ludności.

Na podstawie § 7 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy kredytów bankowych udzielanych w 1958 r. na budowę:

- 1) domów jednorodzinnych,
- 2) mieszkań w małych domach mieszkalnych i domach wielomieszkaniowych,

których powierzchnia użytkowa nie przekracza 85 m².

2. Zarządzenie stosuje się również do kredytów bankowych udzielanych w roku 1958 na budowę domów jednorodzinnych, których powierzchnia użytkowa jest większa niż 85 m², a nie przekracza 110 m² w przypadkach, gdy:

- 1) budowa została rozpoczęta w roku 1957 albo
- 2) dokumentacja techniczna i urbanistyczna została zatwierdzona przed dniem 1 stycznia 1958 r., albo
- 3) otrzymującym kredyt jest górnik zatrudniony przy robotach dołowych w kopalnictwie węgla lub rudy, który posiada rodzinę mieszkającą wspólnie z nim i liczącą razem z nim co najmniej 6 osób.

§ 2. Ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego w kwocie 125.000 zł dla:

- 1) indywidualnego budownictwa mieszkaniowego oraz spółdzielni budowlano-mieszkaniowych i spółdzielczych zrzeszeń budowy domów jednorodzinnych — na budowę domu jednorodzinnego albo mieszkania w małym domu mieszkalnym lub domu wielomieszkaniowym,
- 2) spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego — jako kredyt przeciętny dla planowanego programu na budowę jednego mieszkania.

§ 3. Spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe i typu lokatorskiego, które budują lokale użytkowe w domach wielomieszkaniowych, mogą uzyskać na ten cel kredyt bankowy w wysokości nie przekraczającej 2.700 zł na 1 m² powierzchni użytkowej tych lokali.

§ 4. Kredytów bankowych przeznaczonych w roku 1958 w ramach pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności udziela się przede wszystkim spółdzielniom mieszkaniowym, realizującym budowę mieszkań w domach wielomieszkaniowych, zwłaszcza spółdzielniom lokatorskim, a następnie ludności na budowę domów jednorodzinnych realizowanych na podstawie projektów typowych przy użyciu miejscowych materiałów zastępczych.

§ 5. Warunki i wysokość maksymalnego kredytu bankowego dla osób, które na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie trybu i warunków uczestnictwa w systemie celowego premiowanego oszczędzania (Monitor Polski Nr 38, poz. 247) składają oszczędności na budowę mieszkania w Powszechnej Kasie Oszczędności — zostaną odrębnie ustalone.

§ 6. 1. Na roboty rozpoczęte w 1957 r., które zgodnie z programem rzeczowym są prowadzone w 1958 r., może być przyznany uzupełniający kredyt w granicach kwot określonych w § 2.

2. Wysokość uzupełniającego kredytu należy ustalać w zależności od stopnia zaawansowania robót i posiadanych zapasów materiałowych, pod warunkiem odpowiedniego uzupełnienia wkładu własnego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 19 lutego 1958 r.

w sprawie wykazu elementów scalonych dla celów kosztorysowania i rozliczeń w zakresie budowy pieców gazowniczych i urządzeń pomocniczych oraz budowy rurociągów gazowych i obiektów gospodarki gazowniczej.

Na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 14 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 4, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. Biura projektów przy opracowywaniu dokumentacji kosztorysowej w zakresie budowy pieców gazowniczych i urządzeń pomocniczych oraz budowy rurociągów gazowych i obiektów gospodarki gazowniczej powinny stosować podział kosztorysu na elementy scalone, zwane dalej „elementami rozliczeniowymi”, podane w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 2. W zależności od wielkości obiektu i okresu wykonywania poszczególnych elementów budowli lub robót za element rozliczeniowy można przyjmować:

- 1) wyodrębnioną część kosztorysu, tzn. kilka rozdziałów lub

pozycji kosztorysowych składających się na jeden element lub zespół konstrukcyjny,

- 2) grupę pozycji kosztorysowych obejmujących swym zakresem zakończony albo powtarzalny fragment budowli lub robót,
- 3) poszczególne pozycje kosztorysowe wyceniane na podstawie obowiązujących katalogów scalonych norm kosztorysowych (KSNK) lub cenników montażu maszyn i urządzeń (CMMU), a w razie braku odpowiednich norm w tych katalogach i cennikach — zgodnie z zasadami podanymi w instrukcji o opracowywaniu kosztorysów robót budowlano-montażowych na podstawie katalogów scalonych norm kosztorysowych oraz cenników montażu maszyn i urządzeń, wprowadzonej zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. w sprawie